

RATAB, O. S.

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2012



ÚVODNÍ SLOVO

Rok 2012 utekl jako voda a RATAB je zase o rok starší. Zvládl uskutečnit mnoho delších i kratších akcí, většinu z nich úspěšně, bez ztráty květiněk či květináčů. Ve dvou číslech to byl 24. rok jeho fungování, z toho 3. rok spokojeně s nálepkou občanské sdružení. A jde zdravě kupředu – mnoho aktivit má dnes již pevně danou formu, o kterou se zájemci o program mohou opřít. Dokonce i rekvizitárna, láskyplně zvaná Ratabárna, obsahuje méně „pitomin“ a více pořádku. RATAB si za ta léta kolem sebe prostě vytvořil slušnou společnost.

Jenže co je to ta společnost? „Už jste někdy viděli, aby společnost zaklepala na dveře a vešla do místnosti?“, říká s oblibou můj vyučující na vysoké škole. Společnost je abstraktní slovo, které podle mě reprezentuje přibližný počet lidí, kteří spolu mají něco společného. V tomto případě RATAB – od toho odvozené slovo Ratabáci. Kdo jsou? Lidé, kteří jezdí na akce? Lidé, kteří alespoň jednou za rok zapějí ratabáckou hymnu? A je to vůbec důležité? Prostě pokud máte chuť, pojďme tady společně uzavřít pomyslné dveře roku 2012, zaklepat na dveře roku nadcházejícího a velkolepě vejít. Bez vás by to totiž nešlo. Žádná společnost v naší lidské historii by neexistovala, kdyby se neobjevili výjimeční jedinci. Ti, kteří na začátku přijdou s nápadem. Ti, kteří nápad uskuteční. A také ti, kteří jsou z nápadu tak nadšení, že najdou energii posunout jej dál. V oblasti managementu dnes jednoduše najdeme přesnou terminologii: vize, poslání, plán růstu organizace. Jenže pro mě RATAB obsahuje víc, než slova zapadající do systému. Obsahuje ty lidi. Mnoho lidí, kteří svůj kus práce dělají dobrovolně a tak, jak nejlépe umí. Tvoří akce a programy proto, že věří, že to má smysl. Bez nich by dnes RATAB byl v lepším případě jen značkou teoreticky popsanou v kapitolách o neziskových organizacích.

Velké díky tak na úvodní straně této ročenky patří vám všem, kdo jste ve 24. roce jeho života přinesli do RATABu nápad, svou energii a také touhu jít dál.

*Veronika “Veru” Nýdrlová
členka Výkonného výboru pro rok 2012*

O SDRUŽENÍ

Vizí RATABu je spojovat mladé lidi a vytvářet prostředí pro rozvoj jejich osobnosti a hodnot.

Chceme být partou lidí, které spojují společné zážitky, proto nabízíme mladým lidem netradiční možnosti trávení volného času převážně v přírodě. Organizujeme pravidelné i jednorázové akce pro středoškoláky a starší žáky základních škol. Prostřednictvím zážitkové pedagogiky rozvíjíme sebepoznání, odpovědnost, kreativitu, schopnost spolupracovat a prohlubujeme respekt k ostatním. O chod sdružení se stará skupina dobrovolníků, kteří s RATABem vyrůstali a dále s ním rostou.

RATAB je liberecká studentská iniciativa, která vznikla již v roce 1989. Následně se organizace vyvíjela v různých právních podobách. Od roku 1995 byl RATAB formalizován jako základní článek asociace Brontosaurus a od 1. ledna 2010 vzniklo samostatné Občanské sdružení RATAB, jímž je dodnes.

RATAB tradičně organizuje volnočasové aktivity pro starší žáky základních škol a středoškoláky v Libereckém kraji. Běžné jsou ale také aktivity pro již odrostlé podporovatele – například letní kurz pro rodiče a děti. Nejsnáze lze aktivity sdružení rozdělit na letní tábory a na kratší víkendové nebo odpolední akce. Mezi pravidelné akce patří letní kurzy RATAB Pidilidi pro účastníky ve věku 11–15 let, RATAB Klasik pro studenty od 15 do 19 let a RATAB pro rodiče s dětmi. Také se každoročně koncem září koná víkendový pěší pochod Ra-chod z Ještědu do Prahy (nebo i jinam). Vedle těchto pravidelných aktivit se během roku organizuje celá řada jednorázových akcí jako jsou různé víkendové zážitkové kurzy, odpolední workshopy, hry či happeningy.

V roce 2012 byly nejdůležitější cíle dva. Stabilizovat běh Pidilidí a maximalizovat kapacitu Klasiku. Zda se podařilo naplnit první z cílů, ukáží další ročníky. Kapacitu klasiku se nám ale podařilo, ke spokojenosti všech, navýšit dokonce dvakrát.

VALNÁ HROMADA

Valná hromada, která připravovala rok 2012 a zároveň ukončovala rok předešlý, se konala 22. listopadu 2011 ve Stříbrné Skalici. Byla zlomová, neboť jedno z nejdůležitějších rozhodnutí Valné hromady bylo svolení ke konání nikoliv jednoho prázdninového kurzu pro středoškoláky, jako tomu bylo vždy, ale hned dvou. Hlavním impulsem k tomuto činu byl každoroční velký zájem o kurz a spousta smutných duší, které byly každý rok odmítnuty. Rozhodnutí Valné hromady se nakonec ukázalo jako velmi pozitivní, protože oba kurzy byly uskutečněné zcela bez problémů.

Valná hromada také požehnala přestěhování ratabárny z garáže do prostor Vratislavické ZŠ. Stěhování zajistil nově zvolený Výkonný výbor a proběhlo v pořádku.

Byl zde prodiskutován vznik takzvané „FR skupiny“. Pracovní skupina složená z ratabáků zaměřená na fundraising. Skupina v roce 2012 skutečně vznikla a s kýženými výsledky funguje stále.

Valná hromada zadala jeden úkol i PR skupině. A to propagovat sdružení a letní kurz i na vybraných základních školách. Bylo také schváleno, že PR skupina bude pracovat s konkrétním rozpočtem.

VÝKONNÝ VÝBOR

Řídící orgán sdružení, nazýván (těžko říci proč) „Koule“. Jeho úkolem je dohled a zajištění akcí, každoročních i jednorázových, hledání tábořiště pro následující ročník či plnění úkolů zadaných Valnou hromadou.

Pro rok 2012 byli do Výkonného výboru zvoleni:

- Ondřej Konečný (finanční správce)
- Jakub Reindl
- Veronika Nýdrlová
- Matěj Humpál
- Kateřina Karešová

DOZORČÍ RADA

Orgán konající dozor nad rozhodnutími a prací Výkonného výboru.

Pro rok 2012 byli do Dozorčí rady zvoleni:

- Benjamin Mlýnek
- Jindřich Vrabec

ČLENOVÉ A DOBROVOLNÍCI

Občanské sdružení má potřebu poděkovat všem členům, všem dobrovolníkům, bez nichž by nebylo ničím. Nejsou to jen lidé, které tato zpráva zmiňuje jmenovitě, jsou to desítky dalších nadšenců, kterým stojí zato věnovat přípravě akcí obrovské úsilí, spoustu svého volného času a svou životní energii. Tento element se bohužel z dnešní společnosti vytrácí a Ratab si nesmírně cení lidí, kteří se dokáží pro něco — pro něj — nadchnout.

LETNÍ AKCE

RODIČE A DĚTI

3. – 8. srpna 2012, *Stříbrná Skalice*, Zdeněk „Zenon“ Novotný

„Hezké ubytování v teepee a taky tam bylo dost zábav a her. Většinu času jsme strávili tak, že jsme byli na výletě, například na raftech, nebo jsme hráli celý den mnoho her, jako třeba máchání si rukou v barvě s velkou honičkou a hraním na babu. Taky jsme měli karneval a já byl sněhulák. Byli jsme tam celý týden a byla tam legrace. Mně se tam líbilo a celkem jsem tam poznal mnoho nových kamarádů a hodně nových prima her.“

Martin, 11 let

PIDILIDI

9. – 16. srpna 2012, *Stříbrná Skalice*, Eva „Evka“ Bernardová

„Letošní RATAB se mi moc líbil. Byla jsem na něm sice poprvé, ale příští rok určitě pojedu zase. Plno jsem se toho naučila, hodně zažila a získala nové inspirace, ale hlavně poznala nové kamarády. Byl to super týden a ráda na něj vzpomínám.“

Bety

KLASIK – I CESTA MŮŽE BÝT CÍL

17. – 25. srpna 2012, *Stříbrná Skalice*, Veronika „Veru“ Nýdrlová

„RATAB – týden nových lidí, zkoušení her, které sice postrádají viditelnějšího smyslu, ale to vám dojde až po příjezdu domů, kdy lehnete vyčerpaním. Celý RATAB je vlastně poučení o tom, že spousta šílených věcí se dá dělat bez předsudků. Do každé hry vás vtáhne poutavá scénka, kterou byste sami nikdy nevymysleli, protože šílenými se stáváte, až když jste byli přijati na gympl jako budoucí elita národa. Shrnuto, podtrženo RATAB je něco, co vám

ukáže novou cestu plnou skvělých šíleností s bonusem, že lidi, které jste potkali, jen tak neztratíte za první zatáčkou.“

Áda

KLASIK – JEŠTĚ VÍC RATAB

23. – 31. srpna 2012, Stříbrná Skalice, Tomáš „Tomík“ Trávníček

„Úmorný vedro a spálenej nos od slunce, hlady jsme chtěli žrát psy. Voda a bláto, v Sázavě bojovali jsme o semeno! Když jsme zdolali vyčerpaně tři vrcholy, demonstrovali jsme za mír a lásku, která byla pozorovatelná na každém kroku, protože se celá pravěká tlupa spárovala. Hlavně, že jsme se smáli, barvami patlali, a nakonec při Vavrdovi bahnem po dešti jezdili.“

Mája

OSTATNÍ AKCE

RACHOD NARUBY

28. – 30. září 2012, někde na cestě mezi Prahou a Libercem, Tomáš „Ryba“ Beran

“Podťe, podťe, podťe... s náma všichni do Prahy. Málokdo v roce 2000 věřil, že by někdo šel dobrovolně pěšky z Liberce do Prahy. Někdo tomu nevěřil vůbec. Někteří účastníci nevěřili, že se půjde skutečně až do Prahy. A po návratu nikdo nevěřil, že by se to mohlo opakovat. Ale opakovalo se to – jedenáctkrát.

Když jsem loni (2011) viděl, jak lidi znají z paměti cestu a přesně vědí, na které zastávce projelo jaké auto před pěti lety a komu se udělal puchýř na dvacátém kilometru, řekl jsem si, že to chce navázat na RaChod na Říp a udělat nějakou změnu.

Změna se nabízela sama a pak ji nabízel i Ben: pojďme to obráceně – RACHOD NARUBY. Začali jsme plánovat a štěstí nám přálo: záhrobí (doprovodný team – bůhví, odkud se to označení vzalo) se samo nabídlo, v pátek je ve škole volno, takže nebude problém se sejít už ráno

v Praze, rosničky šplhaly vzhůru po žebříčku. Ale někdy je štěstíčku potřeba jít naproti, tak abychom nic nepodcenili – dokonce jsme si projeli část trasy ve středu na kolech, trasu jsme si nahráli do GPS, vytiskli jsme si podrobné mapy nepřehledných úseků v lese.

V pátek ráno čekali na Ještědu jen dva lidi – ostatní se kupodivu dostavili opravdu na Černý most do Prahy. Do Miškovic ještě hromadnou dopravou a pak už pěškobusem. Kvůli zvýšenému provozu na hlavních silnicích jsme trasu trochu protáhli po okresech a to bylo dobře – babí léto mezi poli a bezva nálada nás provázela celým pátkem a tak ani nikomu nevadilo, že jsme šli skoro největší nálož kilometrů v dějinách RaChodu. A aby toho nebylo málo, rozhodli jsme se spát v Suchém mlýně u Nosálova jako za starých dobrých časů (ty snad pamatuje už jen Bérák – plyšový průvodce, který udává tempo všem ostatním

chodcům). Do Suchého mlýna jsme došli všichni nedlouho po půlnoci a do několika místností skalního bytu jsme se více či méně pohodlně všichni srovnali. [...]

A pak přišla chvíle, na kterou jsme tolik čekali – Ještěd. Poslední desítky metrů jsme ušli skutečně *NARUBY* – couvali jsme, což v členitém terénu zkratky na vrchol byl výkon skutečně hrdinský a Béráka jsme nechali, aby průvod uzavíral. I na závěr cesty nás provázelo záhrobí i se svým subzáhrobím Jájou a veru a vyznamenali se: bábovka, kakao a domácí šlehačka nám byly odměnou vskutku královskou. Pak už jen hymny naruby, vrcholové foto naruby, diplomy naruby a hurá domů léčit bolavé nohy.

Co říct závěrem? I když jsem byl na RaChodu podeváté a měl jsem v minulosti možnost poznat snad všechny jeho tváře, znovu jsem si ho maximálně užíval. Za rok si ho třeba užiju zase trochu jinak.“

Ryba (upraveno)

OD NEVIDIM DO NEVIDIM

3. února 2012, Liberecko, Veronika „Veru“ Nýdrlová

„V pátek o pololetních prázdninách se uskutečnil sraz skupiny Ratbáků v 5.45 v Horním Hanychově. Následoval výstup na Ještěd, který nebyl v ranních mrazivých teplotách nej-jednodušší. Asi po devadesáti minutách jsme ale dospěli k vrcholu a odměnou nám byl překrásný výhled na zasněžené kopečky kolem a právě vycházející slunce. To jsme řádně pozdravili krátkou modlitbou ‚jáó-selů-šatý-sém‘. Během toho za námi také přijela předem připravená snídaně (upekly Žejdla, Verush a Pája, dovezl Verush tatínek). Všem byla v tu chvíli už pořádná zima – aby ne, po cestě nahoru jsme se pěkně zapotili a mráz se nám dostával za propocená trika. Snídaně byla výborná, ale při -20°C se těžko držela ve zmrzlých

prstech. Proto jsme se šli schovat do vestibulu hotelu Ještěd a chvíli to vypadalo, že už se ten den nikam nevypravíme. Zahráli jsme si několik aktivit, při kterých jsme dostali jmenovky a také se trochu proběhli po „pavlačí“ hotelu.

Poté se od nás několik lidí, kteří nemohli jít na celý výlet, odpojilo a šlo rovnou zpět dolů. Zbytek se vydal na krásnou zimní trasu do Osečné. Po cestě jsme si zahráli pár krátkých her (pod vedením Žejdly, Verush, Bena, Vodíka), ale jen tak, aby nám při zastavení zadky neumrzly. Z Osečné jsme pokračovali po turistické do Suchého Janova Dolu a odtud do Doleních Pasek. Kolem druhé jsme podle plánu došli do Hořeních Pasek, kde jsme měli domluvenou hospodu a teplý oběd. Všichni jsme se dobře najedli, napili a zahráli, abychom v 15.45 mohli vyrazit na zbývající část cesty. Už teď jsme měli oproti plánu zpoždění, ale to nám nekazilo dobrou náladu. Kousek pod Ještědem, na rozcestí Frantina, jsme se rozhodovali co dál. Většina lidí chtěla dosáhnout cíle, Ještědu, i když bylo jasné, že západ slunce už nestihneme. Část lidí se ale z časových či fyzických důvodů chtěla vydat rovnou na Pláně a po turistické dolů. Proto jsme se všichni dohodli, že se rozdělíme. Před tímto rozdělením byly Žejdlou a Verush předány čestné medaile pro šlapáky a šlapky dne a zazpívali jsme si vítězoslavně ratabáckou hymnu.

Ještě že v noci Ještěd tak pěkně svítí, tma byla totiž o to černější, že jsme šli lesem (po modré turistické). Protože jsme se už poslední hodinu po pás propadali do sněhu, byla cesta velmi náročná. Zdárně jsme však v plném počtu došli až na prohrabanou cestu a tudy rovnou na vrchol k hotelu Ještěd.

Výhled byl už zase skvostný! Po tom, co jsme se pokochali, jsme se vydali směrem dolů. Po celém dni nás přešly chutě brodit se krásným hlubokým sněhem, a tak jsme šli po silnici. V místě, kde jsou nad hlavami lana lanovky na vrcholek, jsme přelezli svodidla, abychom se stejnou cestou, kterou jsme ráno šlapali nahoru, dostali až dolů k tramvaji. Na spodní části

svahu už probíhalo večerní lyžování, ale to nám nebránilo hned nahoře sednout na zadek a zmrzlý kopec jsme sjeli asi během deseti minut.

Za chvílku nám jela tramvaj do města a kolem osmé hodiny večer jsme se dost ošlehaní mrazem rozloučili ve Fügnerově ulici. [...]"

Verush, Žejdla, Pája, doplnila Veru (upraveno)

DEN V MODRÉM

20. dubna 2012

Na gymnáziích F. X. Šaldy a Jeronýmova byl pořádán Den v Modrém. Do akce se zapojilo přes 700 studentů. Večer následoval koncert ve vinárně Letka – přišlo na něj asi 80 hostů. O akci vyšel i článek v Deníku Liberecka. Letos se tato tradiční akce libereckých „gympláků“ konala pod taktovkou o. s. RATAB.

ratabák

HANDMADE

28. října, 25. listopadu a 9. prosince 2012, Michal „Jerry“ Štefan

„Cyklus podzimních kreativních workshopů, při které se tvořivě vyřádíte a zdokonalíte v aktivitách, které děláte často ale nikdy jste si nenašli čas na to se dále posunout – například fotografování, vaření, balení dárků a podobně. Každý workshop je připraven na specifické téma, a během 3 hodin projdete ve skupince 6 lidí různými aktivitami, během nichž se naučíte a inspirujete nejen od našich expertů, ale i mezi sebou navzájem. Výstupem workshopu jsou hmatatelné produkty a myšlenky, s kterými lze dále pracovat nebo je využít pro další

ratabácké (či své vlastní) aktivity. Celý cyklus je veden zábavně a kreativně a nejde o to, co vytvoříte, ale o proces a inspiraci. [...]“

Jerry (upraveno)

FINAL NIGHT

20. prosince 2012, GFXŠ, Tereza „Berka“ Bučková

„Den před koncem světa se několik vyvolených z primy až kvarty Efixka nebo Jeronýmky sešlo v budovách Gymnázia F. X. Šaldy, aby si těch pár ‚posledních hodin‘ hezky užili. Pod dohledem Filipa, Berky, Vodíka, Rudy, Jáji, Dana a Kačí, jsme podnikali různé zábavné činnosti.

Pro začátek jsme se přesunuli na Divoký západ. Tichem co chvíli zaznělo spěšně řečené Bang. Když opozdilci dorazili a usadili se mezi nás, seznamovali jsme se – na čelo jsme si nechávali napsat své jméno nebo přezdívku a každý z nás o sobě řekl nějakou informací, kterou do té doby nikdo přítomný nevěděl. Pak jsme si díky jedné příhodné hře ověřovali, jestli se navzájem od pohledu poznáme. A abychom si byli ještě blíže, sestavili jsme židle do oválu a přišla Přesedávaná – stalo se dokonce, že na sobě sedělo sedm lidí! Aby si svaly – hlavně ty na nohou – částečně odpočinuly a mozky se pustily do práce, rozdělili jsme se pomocí hry Molekuly do skupinek, v nichž jsme měli předvést ostatním scénku. V ní jsme měli použít všech pět slov z papírku, který každá skupinka dostala. Všechny však obsahovaly jeden společný pojem – Konec světa. Nápady byly velmi pestré. Mladí herci úspěšně předváděli svá vystoupení stvořená teprve před pár minutami a všechna se na svém konci setkali s pochvalným potleskem. [...]“

Eliška a Ondřej (upraveno)

KONTAKTY A ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ

RATAB, o. s.

Tovaryšský Vrch 1358/3

Liberec 1

460 01

IČ: 22845861

číslo účtu: 2000122330 / 2010 (Nejsme plátcí DPH)

e-mail: info@ratab.cz

web: <http://www.ratab.cz>

RATAB PODPORUJÍ



ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ SDRUŽENÍ RATAB Z ROKU 2012

VÝDAJE		PŘÍJMY	
Spotřební materiál	188 236,00 Kč	Členské příspěvky	3 100,00 Kč
Nájem	51 672,00 Kč	Účastnické poplatky	292 784,00 Kč
Nákup zboží	26 886,00 Kč	Úroky	105,89 Kč
Vzdělávání	8 070,00 Kč	Sponzorské dary	9 900,00 Kč
Propagační materiály	7 798,00 Kč		
Doprava	5 300,00 Kč		
Pojištění	4 050,00 Kč		
Ostatní služby	1 992,00 Kč		
Daně a poplatky	602,00 Kč		
VÝDAJE CELKEM	294 606,00 Kč	PŘÍJMY CELKEM	305 889,89 Kč
Výsledek hospodaření			11 283,89 Kč